Dziennik Urzędowy L 164

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 59

22 czerwca 2016

Spis treści

II *Akty o charakterze nieustawodawczym*

ROZPORZĄDZENIA

★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/996 z dnia 16 czerwca 2016 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej** 1

★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/997 z dnia 21 czerwca 2016 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie endo-1,4-beta-ksylanazy EC 3.2.1.8 wytwarzanej przez *Trichoderma reesei* (ATCC PTA 5588) oraz endo-1,3(4)-beta-glukanazy EC 3.2.1.6 wytwarzanej przez *Trichoderma reesei* (ATCC SD 2106) jako dodatku paszowego dla loch karmiących i podrzędnych gatunków świń (posiadacz zezwolenia Danisco (UK) Ltd)** [1] 4

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/998 z dnia 21 czerwca 2016 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 8

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/999 z dnia 21 czerwca 2016 r. ustalające współczynnik przydziału, jaki należy stosować w odniesieniu do ilości, których dotyczą wnioski o przyznanie uprawnień do przywozu złożone na okres od dnia 1 lipca 2016 r. do dnia 30 czerwca 2017 r. w ramach kontyngentu taryfowego otwartego rozporządzeniem (WE) nr 431/2008 na mrożone mięso wołowe i cielęce 10

DECYZJE

★ **Decyzja Rady (UE) 2016/1000 z dnia 17 czerwca 2016 r. uchylająca decyzję 2009/416/WE w sprawie istnienia nadmiernego deficytu w Irlandii** 12

★ **Decyzja Rady (UE) 2016/1001 z dnia 20 czerwca 2016 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być przyjęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Rady Stowarzyszenia UE–Ameryka Środkowa w odniesieniu do not wyjaśniających do art. 15 załącznika II do Umowy ustanawiającej stowarzyszenie między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ameryką Środkową, z drugiej strony** 15

[1] Tekst mający znaczenie dla EOG

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/996

z dnia 16 czerwca 2016 r.

dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny ([1]), w szczególności jego art. 57 ust. 4 i art. 58 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W celu zapewnienia jednolitego stosowania Nomenklatury scalonej, stanowiącej załącznik do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 ([2]), konieczne jest przyjęcie środków dotyczących klasyfikacji towaru określonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia

(2) Rozporządzeniem (EWG) nr 2658/87 ustanowiono Ogólne reguły interpretacji Nomenklatury scalonej. Reguły te stosuje się także do każdej innej nomenklatury, która jest w całości lub w części oparta na Nomenklaturze scalonej, bądź która dodaje do niej jakikolwiek dodatkowy podpodział i która została ustanowiona szczególnymi przepisami unijnymi, w celu stosowania środków taryfowych i innych środków odnoszących się do obrotu towarowego

(3) Stosownie do wymienionych wyżej ogólnych reguł towar opisany w kolumnie 1 tabeli zamieszczonej w załączniku należy klasyfikować do kodu CN wskazanego w kolumnie 2, na mocy uzasadnień określonych w kolumnie 3 tej tabeli.

(4) Należy zagwarantować, aby wiążąca informacja taryfowa wydana odnośnie do towarów, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, mogła być nadal przywoływana przez osobę, której udzielono tej informacji, przez pewien okres, zgodnie z art. 34 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 952/2013. Okres ten powinien wynosić trzy miesiące.

(5) Komitet Kodeksu Celnego nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Towar opisany w kolumnie 1 tabeli zamieszczonej w załączniku klasyfikuje się w Nomenklaturze scalonej do kodu CN wskazanego w kolumnie 2 tej tabeli.

([1]) Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1.
([2]) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1).

Artykuł 2

Wiążąca informacja taryfowa, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, może być nadal przywoływana zgodnie z art. 34 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 952/2013 przez okres trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 czerwca 2016 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Stephen QUEST
Dyrektor Generalny ds. Podatków i Unii Celnej

ZAŁĄCZNIK

Opis towarów	Klasyfikacja (kod CN)	Uzasadnienie
(1)	(2)	(3)
Produkt w postaci proszku składający się z suszonych liści drzewa moringa olejodajna (*Moringa oleifera*). Produkt jest stosowany jako składnik w żywności (takiej jak kremy, sosy, sałatki, pizze, mięsa, zupy lub przyprawy) albo oddzielnie do przygotowywania herbatek lub jako suplement diety.	1212 99 95	Klasyfikacja wyznaczona jest przez reguły 1 i 6 Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury scalonej oraz brzmienie kodów CN 1212, 1212 99 i 1212 99 95. Ze względu na charakter rośliny, produkt ten nie jest przeznaczony wyłącznie do bezpośredniego spożycia jako warzywo, lecz jego wykorzystanie jest bardziej zróżnicowane i złożone: jest on stosowany jako składnik w różnych rodzajach żywności albo oddzielnie do przygotowywania herbatek lub jako suplement diety. W konsekwencji *Moringa oleifera* nie może być klasyfikowana jako warzywo objęte pozycją 0712. Wyklucza się klasyfikację do pozycji 1211, ponieważ, mimo że jest to produkt o pozytywnym wpływie na ludzkie zdrowie, podstawowe wykorzystanie tego produktu nie jest „głównie w perfumerii, farmacji lub do celów owadobójczych, grzybobójczych lub podobnych", jak określono w tekście pozycji. Biorąc pod uwagę jego cechy i właściwości, produkt należy klasyfikować do kodu CN 1212 99 95.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/997

z dnia 21 czerwca 2016 r.

dotyczące zezwolenia na stosowanie endo-1,4-beta-ksylanazy EC 3.2.1.8 wytwarzanej przez *Trichoderma reesei* (ATCC PTA 5588) oraz endo-1,3(4)-beta-glukanazy EC 3.2.1.6 wytwarzanej przez *Trichoderma reesei* (ATCC SD 2106) jako dodatku paszowego dla loch karmiących i podrzędnych gatunków świń (posiadacz zezwolenia Danisco (UK) Ltd)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt ([1]), w szczególności jego art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W rozporządzeniu (WE) nr 1831/2003 przewidziano udzielanie zezwoleń na stosowanie dodatków w żywieniu zwierząt oraz określono sposób uzasadniania i procedury przyznawania takich zezwoleń.

(2) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 złożony został wniosek o zezwolenie na stosowanie endo-1,4-beta-ksylanazy EC 3.2.1.8 wytwarzanej przez *Trichoderma reesei* (ATCC PTA 5588) oraz endo-1,3(4)-beta-glukanazy EC 3.2.1.6 wytwarzanej przez *Trichoderma reesei* (ATCC SD 2106). Do wniosku dołączone zostały dane szczegółowe oraz dokumenty wymagane na mocy art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.

(3) Wniosek dotyczy zezwolenia na stosowanie endo-1,4-beta-ksylanazy EC 3.2.1.8 wytwarzanej przez *Trichoderma reesei* (ATCC PTA 5588) oraz endo-1,3(4)-beta-glukanazy EC 3.2.1.6 wytwarzanej przez *Trichoderma reesei* (ATCC SD 2106) jako dodatku paszowego dla loch karmiących (w tym należących do podrzędnych gatunków świń) oraz dla podrzędnych gatunków świń przeznaczonych do odsadzania i tuczu, celem sklasyfikowania go w kategorii „dodatki zootechniczne".

(4) Rozporządzeniem Komisji (UE) nr 337/2011 ([2]) dodatek został już dopuszczony do stosowania u drobiu, prosiąt odsadzonych od maciory oraz tuczników.

(5) W opinii z dnia 3 grudnia 2015 r. ([3]) Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd") stwierdził, że w proponowanych warunkach stosowania endo-1,4-beta-ksylanaza EC 3.2.1.8 wytwarzana przez *Trichoderma reesei* (ATCC PTA 5588) oraz endo-1,3(4)-beta-glukanaza EC 3.2.1.6 wytwarzana przez *Trichoderma reesei* (ATCC SD 2106) nie ma negatywnego wpływu na zdrowie zwierząt, zdrowie ludzi ani środowisko oraz że w zalecanej dawce działa skutecznie u loch karmiących i podrzędnych gatunków świń. Zdaniem Urzędu nie ma potrzeby wprowadzania szczegółowych wymogów dotyczących monitorowania po wprowadzeniu do obrotu. Urząd zweryfikował również sprawozdanie dotyczące metody analizy dodatku paszowego w paszy, przedłożone przez laboratorium referencyjne ustanowione na mocy rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.

(6) Ocena preparatu endo-1,4-beta-ksylanazy EC 3.2.1.8 wytwarzanej przez *Trichoderma reesei* (ATCC PTA 5588) oraz endo-1,3(4)-beta-glukanazy EC 3.2.1.6 wytwarzanej przez *Trichoderma reesei* (ATCC SD 2106) dowodzi, że warunki udzielenia zezwolenia przewidziane w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 są spełnione. W związku z tym należy zezwolić na stosowanie preparatu, jak określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

(7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

([1]) Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.
([2]) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 337/2011 z dnia 7 kwietnia 2011 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie preparatu enzymatycznego endo-1,4-beta-ksylanazy i endo-1,3(4)-beta-glukanazy jako dodatku paszowego dla drobiu, prosiąt odsadzonych od maciory i tuczników (posiadaczem pozwolenia jest Danisco Animal Nutrition) (Dz.U. L 94 z 8.4.2011, s. 19).
([3]) Dziennik EFSA 2016; 14(1):4350.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Preparat wyszczególniony w załączniku, należący do kategorii „dodatki zootechniczne" i do grupy funkcjonalnej „substancje polepszające strawność", zostaje dopuszczony jako dodatek stosowany w żywieniu zwierząt zgodnie z warunkami określonymi w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 czerwca 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Numer identyfikacyjny dodatku	Nazwa posiadacza zezwolenia	Dodatek	Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Inne przepisy	Data ważności zezwolenia
						Jednostki substancji czynnej/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %			
Kategoria: dodatki zootechniczne. Grupa funkcjonalna: substancje polepszające strawność									
4a15	Danisco (UK) Ltd	Endo-1,4-beta-ksylanaza EC 3.2.1.8 Endo-1,3(4)-beta-glukanaza EC 3.2.1.6	*Skład dodatku:* Preparat endo-1,4-beta-ksylanazy wytwarzanej przez *Trichoderma reesei* (ATCC PTA 5588) oraz endo-1,3(4)-beta-glukanazy wytwarzanej przez *Trichoderma reesei* (ATCC SD 2106) o aktywności minimalnej równej odpowiednio 12 200 U [1]/g i 1 520 U [2]/g. Postać stała i płynna. *Charakterystyka substancji czynnej:* Endo-1,4-beta-ksylanaza wytwarzana przez *Trichoderma reesei* (ATCC PTA 5588) oraz endo-1,3(4)-beta-glukanaza wytwarzana przez *Trichoderma reesei* (ATCC SD 2106). *Metody analityczne* [3] Charakterystyka substancji czynnej w dodatku, premiksie i paszach: — metoda kolorymetryczna polegająca na pomiarze barwnika rozpuszczalnego w wodzie, uwolnionego przez działanie endo-1,4-β-ksylanazy z usieciowanych azuryną substratów arabinoksylanu pszenicy,	Lochy karmiące (w tym należące do podrzędnych gatunków świń) Podrzędne gatunki świń, odsadzonych i przeznaczonych do tuczu	—	Endo-1,4-beta-ksylanaza 1 220 U Endo-1,3(4)-beta-glukanaza 152 U Endo-1,4-beta-ksylanaza 610 U Endo-1,3(4)-beta-glukanaza 76 U	—	1. W informacjach na temat stosowania dodatku i premiksu wskazać warunki przechowywania oraz stabilność przy ogrzewaniu. 2. Podmioty działające na rynku pasz ustanawiają procedury postępowania i odpowiednie środki organizacyjne dla użytkowników dodatku i premiksów, tak aby ograniczyć ewentualne zagrożenia związane z wdychaniem, kontaktem ze skórą lub z oczami. Jeżeli zagrożeń nie można ograniczyć do dopuszczalnego poziomu za pomocą tych procedur i środków, dodatek i premiksy należy stosować przy użyciu odpowiednich środków ochrony indywidualnej.	12 lipca 2026 r.

Numer identyfikacyjny dodatku	Nazwa posiadacza zezwolenia	Dodatek	Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Inne przepisy	Data ważności zezwolenia
						Jednostki substancji czynnej/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %			
			— metoda kolorymetryczna polegająca na pomiarze barwnika rozpuszczalnego w wodzie, uwolnionego przez działanie endo-1,3(4)-β-glukanazy z usieciowanych azuryną substratów β-glukanu jęczmienia.						

(1) 1 U to ilość enzymu, która w ciągu minuty uwalnia 0,48 μmola cukru redukującego (odpowiednika ksylozy) z arabinoksylanu pszenicy przy pH 4,2 oraz temperaturze 50 °C.
(2) 1 U to ilość enzymu, która w ciągu minuty uwalnia 2,4 μmola cukru redukującego (odpowiednika glukozy) z glukanu jęczmienia przy pH 5,0 oraz temperaturze 50 °C.
(3) Szczegóły dotyczące metod analitycznych można uzyskać pod następującym adresem laboratorium referencyjnego Unii Europejskiej ds. dodatków paszowych: https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/998

z dnia 21 czerwca 2016 r.

ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ([1]),

uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ([2]), w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.

(2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 czerwca 2016 r.

W imieniu Komisji,

za Przewodniczącego,

Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich

([1]) Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.
([2]) Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod państw trzecich (1)	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	MA	133,5
	ZZ	133,5
0709 93 10	TR	128,9
	ZZ	128,9
0805 50 10	AR	172,9
	BR	92,5
	CL	136,1
	MA	174,9
	TR	151,6
	UY	147,6
	ZA	172,3
	ZZ	149,7
0808 10 80	AR	126,8
	BR	103,4
	CL	132,4
	CN	66,5
	NZ	158,3
	SA	114,4
	US	120,4
	ZA	114,9
	ZZ	117,1
0809 10 00	TR	249,1
	ZZ	249,1
0809 29 00	TR	378,9
	ZZ	378,9
0809 30 10, 0809 30 90	TR	155,9
	ZZ	155,9
0809 40 05	TR	180,1
	ZZ	180,1

(1) Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7). Kod „ZZ" odpowiada „innym pochodzeniom".

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/999

z dnia 21 czerwca 2016 r.

ustalające współczynnik przydziału, jaki należy stosować w odniesieniu do ilości, których dotyczą wnioski o przyznanie uprawnień do przywozu złożone na okres od dnia 1 lipca 2016 r. do dnia 30 czerwca 2017 r. w ramach kontyngentu taryfowego otwartego rozporządzeniem (WE) nr 431/2008 na mrożone mięso wołowe i cielęce

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ([1]), w szczególności jego art. 188 ust. 1 i 3,

a także mając na uwadze, co następuje,

(1) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 431/2008 ([2]) otwarto roczny kontyngent taryfowy na przywóz produktów sektora mięsa wołowego i cielęcego.

(2) Ilości objęte wnioskami o przyznanie uprawnień do przywozu, złożone w odniesieniu do podokresu od dnia 1 lipca 2016 r. do dnia 30 czerwca 2017 r., są większe niż ilości dostępne. Należy zatem określić, na jakie ilości można wydać uprawnienia do przywozu, poprzez ustalenie współczynnika przydziału, jaki należy zastosować do ilości, w odniesieniu do których złożono wnioski, obliczonego zgodnie z art. 6 ust. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1301/2006 ([3]) w związku z art. 7 ust. 2 wymienionego rozporządzenia.

(3) W celu zapewnienia skuteczności przedmiotowego środka niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do ilości, których dotyczą wnioski o przyznanie uprawnień do przywozu, złożone dla okresu od dnia 1 lipca 2016 r. do dnia 30 czerwca 2017 r. na podstawie rozporządzenia (WE) nr 431/2008, stosuje się współczynnik przydziału określony w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 czerwca 2016 r.

W imieniu Komisji,

za Przewodniczącego,

Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich

([1]) Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

([2]) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 431/2008 z dnia 19 maja 2008 r. otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentem taryfowym na przywóz mrożonego mięsa wołowego i cielęcego objętego kodem CN 0202 i produktów objętych kodem CN 0206 29 91 (Dz.U. L 130 z 20.5.2008, s. 3).

([3]) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1301/2006 z dnia 31 sierpnia 2006 r. ustanawiające wspólne zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz produktów rolnych, podlegającymi systemowi pozwoleń na przywóz (Dz.U. L 238 z 1.9.2006, s. 13).

ZAŁĄCZNIK

Nr porządkowy	Współczynnik przydziału – wnioski złożone w odniesieniu do okresu od dnia 1 lipca 2016 r. do dnia 30 czerwca 2017 r. (w %)
09.4003	27,608280

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE) 2016/1000

z dnia 17 czerwca 2016 r.

uchylająca decyzję 2009/416/WE w sprawie istnienia nadmiernego deficytu w Irlandii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 126 ust. 12,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W dniu 27 kwietnia 2009 r., zgodnie z art. 104 ust. 6 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (TWE), na podstawie zalecenia Komisji, Rada przyjęła decyzję 2009/416/WE ([1]), w której stwierdziła istnienie nadmiernego deficytu w Irlandii. Rada zauważyła, że deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych wyniósł w 2008 r. 6,3 % PKB, a więc powyżej wartości referencyjnej określonej w Traktacie na poziomie 3 % PKB, i według szacunków miał jeszcze wzrosnąć do 11 % PKB w 2009 r. Według prognoz dług brutto sektora instytucji rządowych i samorządowych miał osiągnąć w 2009 r. wartość referencyjną określoną w Traktacie na poziomie 60 % PKB.

(2) W dniu 27 kwietnia 2009 r., zgodnie z art. 104 ust. 7 TWE oraz art. 3 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1467/97 ([2]), Rada, na zalecenie Komisji, skierowała do Irlandii zalecenie, wzywając do zlikwidowania nadmiernego deficytu do końca 2013 r. To zalecenie Rady podano do publicznej wiadomości.

(3) W dniu 2 grudnia 2009 r. Rada stwierdziła, że władze Irlandii podjęły skuteczne działania zgodnie z zaleceniem Rady z dnia 27 kwietnia 2009 r., ale że można uznać, iż po przyjęciu tego zalecenia w Irlandii wystąpiły nieprzewidziane niekorzystne zdarzenia gospodarcze niosące poważne negatywne konsekwencje dla finansów publicznych. W związku z tym Rada, na zalecenie Komisji, uznała, że warunki przewidziane w art. 3 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1467/97 zostały spełnione i na podstawie art. 126 ust. 7 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przyjęła nowe zalecenie skierowane do Irlandii mające na celu likwidację nadmiernego deficytu do 2014 r. ([3]).

(4) W dniu 7 grudnia 2010 r. Rada stwierdziła, że w Irlandii wystąpiły nieprzewidziane niekorzystne zdarzenia gospodarcze niosące poważne negatywne konsekwencje dla finansów publicznych, zwłaszcza w kontekście znacznych środków wsparcia sektora bankowego, które należało wdrożyć. W związku z tym Rada, na zalecenie Komisji, przyjęła na podstawie art. 126 ust. 7 TFUE nowe zalecenie skierowane do Irlandii, ustalając na 2015 r. ostateczny termin korekty nadmiernego deficytu ([4]). Jednocześnie, po tym jak władze Irlandii zwróciły się z wnioskiem o udzielenie pomocy finansowej przez Unię, państwa członkowskie strefy euro oraz Międzynarodowy Fundusz Walutowy (MFW), Rada przyjęła decyzję wykonawczą 2011/77/UE ([5]) w sprawie przyznania Irlandii pomocy finansowej oraz w sprawie specjalnych środków mających na celu przywrócenie stabilności finansowej i zrównoważonego wzrostu gospodarczego. Protokół ustaleń dotyczący szczegółowych warunków w zakresie polityki gospodarczej między Komisją a władzami Irlandii został podpisany w dniu 16 grudnia 2010 r.

(5) W dniu 24 sierpnia 2011 r. Komisja stwierdziła, że Irlandia podjęła skuteczne działania zmierzające do korekty nadmiernego deficytu do 2015 r. zgodnie z zaleceniem Rady z dnia 7 grudnia 2010 r.

([1]) Decyzja Rady 2009/416/WE z dnia 27 kwietnia 2009 r. w sprawie istnienia nadmiernego deficytu w Irlandii (Dz.U. L 135 z 30.5.2009, s. 23).
([2]) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1467/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu (Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 6).
([3]) Zalecenie Rady z dnia 2 grudnia 2009 r. mające na celu likwidację nadmiernego deficytu w Irlandii.
([4]) Zalecenie Rady z dnia 7 grudnia 2010 r. mające na celu likwidację nadmiernego deficytu w Irlandii.
([5]) Decyzja wykonawcza Rady 2011/77/UE z dnia 7 grudnia 2010 r. w sprawie przyznania Irlandii pomocy finansowej Unii (Dz.U. L 30 z 4.2.2011, s. 34).

(6) Zgodnie z art. 10 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 472/2013 ([1]) Irlandia została zwolniona z obowiązku przedkładania osobnych sprawozdań w ramach procedury nadmiernego deficytu i składała sprawozdania w ramach swojego programu pomocy finansowej.

(7) W grudniu 2013 r. Irlandia pomyślnie zakończyła realizację programu pomocy finansowej UE i MFW, wypełniając zdecydowaną większość warunków politycznych przewidzianych w tym programie i przywracając zaufanie inwestorów do państwa i sektora bankowego.

(8) Zgodnie z art. 4 Protokołu (nr 12) w sprawie procedury dotyczącej nadmiernego deficytu, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i TFUE, Komisja dostarcza dane na potrzeby zastosowania tej procedury. W ramach stosowania tego protokołu państwa członkowskie przedkładają dane na temat deficytu i długu sektora instytucji rządowych i samorządowych oraz inne związane z tym zmienne dwa razy w roku, mianowicie przed dniem 1 kwietnia oraz przed dniem 1 października, zgodnie z art. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2009 ([2]).

(9) Rada podejmie decyzję o uchyleniu decyzji w sprawie istnienia nadmiernego deficytu na podstawie przedłożonych danych. Ponadto decyzja w sprawie istnienia nadmiernego deficytu zostanie uchylona tylko wówczas, gdy prognozy Komisji wskazują, że deficyt nie przekroczy w okresie objętym prognozą wartości referencyjnej określonej w Traktacie na poziomie 3 % PKB ([3]).

(10) Na podstawie danych przedstawionych przez Komisję (Eurostat) zgodnie z art. 14 rozporządzenia (WE) nr 479/2009, w oparciu o dane przedłożone przez Irlandię w kwietniu 2016 r., program stabilności z 2016 r. oraz prognozę Komisji z wiosny 2016 r., uzasadnione jest sformułowanie następujących wniosków:

— począwszy od 2009 r., kiedy to deficyt osiągnął szczytową wartość na poziomie około 11,5 % PKB, z wyłączeniem jednorazowych środków powodujących wzrost deficytu związanych ze wsparciem sektora finansowego, saldo sektora instytucji rządowych i samorządowych ulega ciągłej poprawie, przy czym deficyt zmniejszył się do 3,8 % PKB w 2014 r. i do 2,3 % PKB w 2015 r. (1,3 % PKB, gdyby pominąć jednorazową transakcję ([4])). Ogólnie rzecz biorąc, ograniczeniu deficytu sprzyjało przede wszystkim ograniczanie wydatków, w wyniku czego ciężar bieżących wydatków pierwotnych wyrażony jako odsetek PKB spadł o 8,5 % między 2010 r. a 2015 r., podczas gdy wskaźnik dochodów do PKB zmniejszył się o 0,5 % w tym samym okresie,

— w programie stabilności z 2016 r. przedłożonym przez Irlandię w dniu 29 kwietnia 2016 r. zaplanowano spadek deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych do 1,1 % PKB w 2016 r. i – przy założeniu kontynuacji dotychczasowej polityki – do 0,4 % PKB w 2017 r. ([5]). W prognozie Komisji z wiosny 2016 r. założono deficyt w wysokości 1,1 % PKB w 2016 r. i – przy założeniu kontynuacji dotychczasowej polityki – 0,6 % PKB w 2017 r. Oczekuje się zatem, że w okresie objętym prognozą deficyt utrzyma się na poziomie niższym od wartości referencyjnej określonej w Traktacie na poziomie 3 % PKB,

— Komisja szacuje, że saldo strukturalne, tj. saldo sektora instytucji rządowych i samorządowych w ujęciu uwzględniającym zmiany cykliczne, po skorygowaniu o działania jednorazowe i tymczasowe, uległo poprawie w latach 2011–2015 o 6,7 % PKB,

— relacja irlandzkiego długu brutto sektora instytucji rządowych i samorządowych do PKB stale maleje, po tym jak osiągnęła w 2012 r. szczytowy poziom wynoszący 120 %, i szacuje się, że w okresie objętym prognozą wskaźnik ten utrzyma trend spadkowy. W szczególności dług brutto sektora instytucji rządowych i samorządowych zmalał do 93,8 % PKB w 2015 r. z 107,5 % PKB w 2014 r. dzięki znacznemu wzrostowi nominalnego PKB i sprzedaży majątku państwowego, przy czym prognozuje się jego dalszy spadek do 89,1 % PKB w 2016 r. Według prognoz wskaźnik zadłużenia brutto sektora instytucji rządowych i samorządowych będzie nadal malał w 2017 r. i osiągnie poziom 86,6 % PKB, również dzięki korzystnym warunkom koniunkturalnym, stopom procentowym na rekordowo niskim poziomie i pierwotnej nadwyżce budżetowej.

([1]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 472/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru gospodarczego i budżetowego nad państwami członkowskimi należącymi do strefy euro dotkniętymi lub zagrożonymi poważnymi trudnościami w odniesieniu do ich stabilności finansowej (Dz.U. L 140 z 27.5.2013, s. 1).

([2]) Rozporządzenie Rady (WE) nr 479/2009 z dnia 25 maja 2009 r. o stosowaniu Protokołu w sprawie procedury dotyczącej nadmiernego deficytu załączonego do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (Dz.U. L 145 z 10.6.2009, s. 1).

([3]) Zgodnie z dokumentem pt. „Szczegółowe zasady wdrażania paktu stabilności i wzrostu oraz wytyczne dotyczące formy i treści programów stabilności i konwergencji" z dnia 3 września 2012 r. Zob.: http://ec.europa.eu/economy_finance/economic_governance/sgp/pdf/coc/code_of_conduct_en.pdf.

([4]) W 2015 r. w ramach planowanej restrukturyzacji funduszy własnych Allied Irish Bank (AIB) część akcji uprzywilejowanych należących do rządu przekształcono w akcje zwykłe. Tę konwersję przeprowadzono w przygotowaniu do planowanej sprzedaży tych akcji wpisującej się w plany rządu Irlandii zakładające ponowne oddanie banku w ręce właścicieli prywatnych. Zgodnie z obowiązującymi regułami rachunkowości konwersja ta spowodowała wzrost wydatków irlandzkiego sektora instytucji rządowych i samorządowych (i w konsekwencji deficytu tego sektora) w 2015 r.

([5]) Mając na względzie, że rozmowy w sprawie utworzenia rządu w następstwie wyborów parlamentarnych z lutego były nadal w toku pod koniec kwietnia, przedłożony przez Irlandię program stabilności na 2016 r. opracowano przy założeniu kontynuacji dotychczasowej polityki.

(11) Począwszy od 2016 r., czyli roku następującego po roku, w którym nastąpiła korekta nadmiernego deficytu, Irlandia podlega części zapobiegawczej paktu stabilności i wzrostu i powinna w odpowiednim tempie czynić postępy w realizacji swojego średniookresowego celu budżetowego, przestrzegając przy tym wartości referencyjnej dotyczącej wydatków, oraz spełniać kryterium długu zgodnie z art. 2 ust. 1a rozporządzenia (WE) nr 1467/97. W związku z tym wydaje się, że istnieje ryzyko pewnego odchylenia od wymaganej ścieżki dostosowania prowadzącej do realizacji średniookresowego celu budżetowego w 2016 r., przy czym prognozuje się, że Irlandia osiągnie ten cel w 2017 r. Zgodnie z prognozami Irlandia spełni warunki przejściowych ustaleń dotyczących zgodności z regułą dotyczącą zadłużenia w obu tych latach. Zasadniczo w 2016 r. konieczne będzie zastosowanie dalszych środków.

(12) Zgodnie z art. 126 ust. 12 TFUE decyzję Rady w sprawie istnienia nadmiernego deficytu należy uchylić, kiedy nadmierny deficyt w danym państwie członkowskim zostanie, w ocenie Rady, skorygowany.

(13) W ocenie Rady nadmierny deficyt w Irlandii został skorygowany, a zatem należy uchylić decyzję 2009/416/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Z całościowej oceny wynika, że nadmierny deficyt w Irlandii został skorygowany.

Artykuł 2

Decyzja 2009/416/WE traci moc.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Irlandii.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 17 czerwca 2016 r.

W imieniu Rady
J.R.V.A. DIJSSELBLOEM
Przewodniczący

DECYZJA RADY (UE) 2016/1001

z dnia 20 czerwca 2016 r.

w sprawie stanowiska, jakie ma być przyjęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Rady Stowarzyszenia UE–Ameryka Środkowa w odniesieniu do not wyjaśniających do art. 15 załącznika II do Umowy ustanawiającej stowarzyszenie między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ameryką Środkową, z drugiej strony

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 4 akapit pierwszy, w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Umowa ustanawiająca stowarzyszenie między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ameryką Środkową, z drugiej strony ([1]) (zwana dalej „umową"), została parafowana w dniu 22 marca 2011 r. i podpisana w dniu 29 czerwca 2012 r. Zgodnie z art. 353 ust. 4 umowy, jej część IV jest tymczasowo stosowana od dnia 1 sierpnia 2013 r. między Unią, Nikaraguą, Hondurasem i Panamą, od dnia 1 października 2013 r. między tymi stronami a Salwadorem i Kostaryką, a od dnia 1 grudnia 2013 r. między Unią, Nikaraguą, Hondurasem, Panamą, Salwadorem i Kostaryką, z jednej strony, oraz Gwatemalą, z drugiej strony.

(2) Art. 37 załącznika II do umowy stanowi, że strony umowy uzgadniają w ramach Podkomitetu ds. Ceł, Ułatwień w Handlu i Reguł Pochodzenia ustanowionego zgodnie z art. 123 umowy (zwanego dalej „podkomitetem") „noty wyjaśniające" dotyczące interpretacji i stosowania załącznika II oraz administrowania nim, a także zalecają ich zatwierdzenie przez Radę Stowarzyszenia.

(3) Podkomitet odbył posiedzenie w dniach 1 i 2 czerwca 2015 r. i osiągnął porozumienie w sprawie not wyjaśniających do art. 15 załącznika II do umowy dotyczących wypełniania i drukowania świadectwa przewozowego EUR.1 (zwanych dalej „notami wyjaśniającymi").

(4) Ponieważ świadectwo przewozowe EUR.1, określone w dodatku 3 do załącznika II do umowy, jest jedynie wzorem, mogą wystąpić niewielkie różnice w formularzach drukowanych przez różne organy. W celu zapewnienia, aby różnice takie nie powodowały trudności w odniesieniu do akceptacji świadectw przewozowych EUR.1, oraz w celu zapewnienia zharmonizowanej interpretacji przez właściwe organy publiczne Stron należy opracować wytyczne dotyczące wymaganej treści oraz drukowania świadectwa przewozowego EUR.1. Stanowisko, jakie należy przyjąć w imieniu Unii w ramach Rady Stowarzyszenia, powinno być oparte na dołączonym projekcie decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Stanowisko, jakie ma być przyjęte w imieniu Unii w ramach Rady Stowarzyszenia w odniesieniu do not wyjaśniających do art. 15 załącznika II do umowy, dotyczących świadectw przewozowych EUR.1, oparte jest na projekcie decyzji Rady Stowarzyszenia dołączonym do niniejszej decyzji.

2. Przedstawiciele Unii w Radzie Stowarzyszenia mogą bez kolejnej decyzji Rady uzgodnić niewielkie poprawki techniczne do projektu decyzji Rady Stowarzyszenia.

([1]) Dz.U. L 346 z 15.12.2012, s. 3.

Artykuł 2

Decyzja Rady Stowarzyszenia zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 czerwca 2016 r.

W imieniu Rady
F. MOGHERINI
Przewodniczący

PROJEKT

DECYZJA NR XX/2016 RADY STOWARZYSZENIA UE-AMERYKA ŚRODKOWA

z dnia

wprowadzająca noty wyjaśniające do art. 15 załącznika II (dotyczącego definicji pojęcia „produkty pochodzące" oraz metod współpracy administracyjnej) do umowy, dotyczące świadectwa przewozowego EUR.1

RADA STOWARZYSZENIA UE-AMERYKA ŚRODKOWA,

uwzględniając Umowę ustanawiającą stowarzyszenie między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ameryką Środkową, z drugiej strony (zwaną dalej „umową"), w szczególności art. 37 załącznika II do tej umowy,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Załącznik II do umowy dotyczy definicji pojęcia „produkty pochodzące" oraz metod współpracy administracyjnej.

(2) Zgodnie z art. 37 załącznika II do umowy Strony uzgadniają w ramach Podkomitetu ds. Ceł, Ułatwień w Handlu i Reguł Pochodzenia „noty wyjaśniające" dotyczące interpretacji i stosowania załącznika II oraz administrowania nim, a także zalecają ich zatwierdzenie przez Radę Stowarzyszenia.

(3) Ponieważ świadectwo przewozowe EUR.1, określone w dodatku 3 do załącznika II do umowy, jest jedynie wzorem, mogą wystąpić niewielkie różnice w formularzach drukowanych przez różne organy. Należy wyjaśnić, że różnice takie nie powinny powodować odrzucania świadectw.

(4) Ponadto w celu zapewnienia, aby takie niewielkie różnice nie powodowały trudności w odniesieniu do akceptacji świadectw przewozowych EUR.1, oraz w celu zapewnienia zharmonizowanej interpretacji przez właściwe organy publiczne Stron, należy opracować wytyczne dotyczące wymaganej treści świadectwa przewozowego EUR.1,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł

Noty wyjaśniające dotyczące świadectwa przewozowego EUR.1 do załącznika II (dotyczącego definicji pojęcia „produkty pochodzące" oraz metod współpracy administracyjnej) do umowy zawarte w załączniku do niniejszej decyzji zostają zatwierdzone.

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej przyjęciu.

Sporządzono w …

W imieniu Rady Stowarzyszenia

W imieniu Strony AŚ *W imieniu Strony UE*

ZAŁĄCZNIK

NOTY WYJAŚNIAJĄCE

Art. 15 – Świadectwo przewozowe EUR.1: formularze i instrukcje dotyczące ich wypełniania

Numer seryjny EUR.1

Świadectwo przewozowe EUR.1 musi być opatrzone numerem seryjnym w celu ułatwienia identyfikacji. Numer seryjny składa się zwykle z liter(-y) i cyfr.

Formularze świadectwa przewozowego EUR.1

Świadectwo przewozowe EUR.1, którego brzmienie może być różne w zależności od wydającego je właściwego organu publicznego, w odniesieniu do wzoru zawartego w dodatku 3 (Wzory świadectwa przewozowego EUR.1 i wniosku o wydanie świadectwa przewozowego EUR.1) do załącznika II (dotyczącego definicji pojęcia „produkty pochodzące" oraz metod współpracy administracyjnej) do umowy, może być akceptowane jako dowód pochodzenia, jeżeli:

a) występujące różnice nie zmieniają informacji, których podanie jest wymagane w każdym polu; oraz

b) właściwe organy publiczne Stron przekazały sobie nawzajem za pośrednictwem Komisji Europejskiej różne wzory świadectwa i powiadomiły o nich koordynatorów części IV umowy.

Pole 1: Eksporter

Podaje się szczegółowe informacje dotyczące eksportera towarów (imię i nazwisko lub nazwę, pełny aktualny adres oraz kraj, z którego pochodzi wywóz).

Pole 2: Świadectwo jest stosowane w preferencyjnym handlu między

W tym celu wskazuje się:

Ameryka Środkowa; Unia Europejska lub UE ([1]); Ceuta; Melilla; Andora lub AD; San Marino lub SM.

Pole 3: Odbiorca

Wypełnianie tego pola jest fakultatywne. Jeżeli pole to jest wypełniane, muszą zostać podane szczegółowe informacje dotyczące odbiorcy: imię i nazwisko lub nazwa, pełny aktualny adres oraz kraj przeznaczenia towarów.

Pole 4: Kraj, grupa krajów lub terytorium, z którego produkty są uważane za pochodzące

Wskazuje się kraj, grupę krajów lub terytorium pochodzenia towarów:

Ameryka Środkowa; Unia Europejska lub UE ([1]); Ceuta; Melilla; Andora lub AD; San Marino lub SM.

Pole 5: Kraj, grupa krajów lub terytorium przeznaczenia

Wskazuje się kraj, grupę krajów lub terytorium Strony dokonującej przywozu, do której produkty mają zostać dostarczone:

Ameryka Środkowa; Unia Europejska lub UE ([1]); Ceuta; Melilla; Andora lub AD; San Marino lub SM.

Pole 6: Szczegóły dotyczące transportu

Wypełnianie tego pola jest fakultatywne. Jeżeli pole to jest wypełniane, należy wskazać środek transportu oraz numer lotniczego listu przewozowego lub konosamentu, wraz nazwami poszczególnych przedsiębiorstw transportowych.

([1]) Zob. załącznik do świadectwa przewozowego EUR.1 – instrukcja dotycząca wypełniania.

Pole 7: Uwagi

Pole to należy wypełnić w następujących przypadkach:

1. W przypadku gdy świadectwo jest wystawiane po wywozie towarów na podstawie art. 16 załącznika II do umowy – wówczas w polu tym wpisuje się w jednym z języków określonych w umowie adnotację: „WYSTAWIONE RETROSPEKTYWNIE". Ponadto w przypadku, o którym mowa w art. 16 ust. 1 lit. b) załącznika II, w polu tym wskazuje się numer świadectwa przewozowego EUR.1, które nie zostało z przyczyn technicznych przyjęte przy przywozie: „EUR.1 Nr …".

2. W przypadku duplikatu świadectwa wystawianego na podstawie art. 17 załącznika II do umowy w polu tym musi zostać wpisana w jednym z języków określonych w umowie adnotacja: „DUPLIKAT" oraz data wystawienia oryginalnego świadectwa przewozowego EUR.1.

3. W przypadku kumulacji pochodzenia z Boliwią, Kolumbią, Ekwadorem, Peru lub Wenezuelą w polu tym musi zostać wpisana adnotacja „kumulacja z (nazwa kraju)" zgodnie z art. 3 załącznika II.

4. W przypadku gdy produkt jest objęty regułą pochodzenia podlegającą kontyngentom, w polu tym musi zostać wpisana adnotacja: „Produkt pochodzący zgodnie z załącznikiem II dodatek 2 A (dotyczącym definicji pojęcia »produkty pochodzące« oraz metod współpracy administracyjnej)".

5. W innych przypadkach, w których sprecyzowanie informacji zawartych w świadectwie przewozowym EUR.1 można uznać za przydatne.

Pole 8: Liczba porządkowa; znaki i numery; liczba i rodzaj opakowań; opis towarów

Zamieszcza się opis towarów zgodnie z opisem zawartym w fakturze (liczba porządkowa; znaki i numery; ilość i rodzaj opakowań – palety, skrzynki, worki, rolki, beczki, torebki itp.). Można podać ogólny opis towarów, o ile dotyczy on szczegółowego opisu na fakturze i jeżeli istnieje jednoznaczny związek między dokumentem importowym a świadectwem przewozowym EUR.1. W tym przypadku w polu tym podaje się numer faktury. W każdym przypadku klasyfikacja taryfowa powinna być podana przynajmniej na poziomie pozycji (kod czterocyfrowy) w ramach Systemu Zharmonizowanego.

Jeśli towary nie są zapakowane, wskazuje się, w zależności od przypadku, liczbę artykułów lub wpisuje „luzem".

Opis towarów musi być poprzedzony liczbą porządkową, bez pozostawiania pustych wierszy lub miejsc; nie należy także pozostawiać pustych wierszy lub miejsc między produktami wyszczególnionymi na świadectwie. Jeżeli pole to nie jest wypełnione w całości, poniżej ostatniego wiersza opisu musi zostać nakreślona linia pozioma, a puste miejsce musi zostać przekreślone, tak aby późniejsze dopiski stały się niemożliwe.

Pole 9: Masa brutto (w kg) lub inna jednostka miary (litry, m^3 itp.)

Podaje się masę brutto (w kg) lub ilość w innej jednostce miary (w litrach, m^3 itp.) wszystkich towarów wymienionych w polu 8 lub odrębnie dla każdej pozycji (pozycja HS).

Pole 10: Faktury

Wypełnianie tego pola jest fakultatywne. Jeżeli pole to jest wypełniane, podaje się datę i numer(-y) faktur(-y).

Pole 11: Potwierdzenie właściwego organu publicznego lub organu celnego

Pole to jest wypełniane wyłącznie przez właściwy organ administracji publicznej lub organ celny, który wystawia świadectwo, w zależności od sytuacji w danym kraju.

Pole 12: Oświadczenie eksportera

Pole to jest wypełniane wyłącznie przez eksportera lub jego upoważnionego przedstawiciela. Musi ono zawierać miejsce i datę sporządzenia świadectwa oraz być podpisane przez eksportera lub jego upoważnionego przedstawiciela.

Eksporter lub jego upoważniony przedstawiciel może złożyć podpis fizycznie lub Strona może umożliwić mu podpisanie świadectwa EUR.1 cyfrowo.

Pole 13: Wniosek o weryfikację i Pole 14: Wynik weryfikacji

Pola te służą do celów weryfikacji i są wypełniane wyłącznie przez organ celny lub właściwy organ publiczny w każdym z państw, w zależności od danego przypadku.

ZAŁĄCZNIK DO ŚWIADECTWA PRZEWOZOWEGO EUR.1 – INSTRUKCJA DOTYCZĄCA WYPEŁNIANIA

OKREŚLENIA ODNOSZĄCE SIĘ JEDNOZNACZNIE DO UNII

Język	UE	Unia Europejska (UE)
BG	ЕС	Европейски съюз (ЕС)
CS	EU	Evropská unie
DA	EU	Den Europæiske Union
DE	EU	Europäische Union
EL	ΕΕ	Ευρωπαϊκή Ένωση
EN	EU	European Union
ES	UE	Unión Europea
ET	EL	Euroopa Liit
FI	EU	Euroopan unioni
FR	UE	Union européenne
HR	EU	Europska unija
HU	EU	Európai Unió
IT	UE	Unione europea
LT	ES	Europos Sąjunga
LV	ES	Eiropas Savienība
MT	UE	Unjoni Ewropea
NL	EU	Europese Unie
PL	UE	Unia Europejska
PT	UE	União Europeia
RO	UE	Uniunea Europeană
SK	EÚ	Európska únia
SL	EU	Evropska unija
SV	EU	Europeiska unionen

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL